

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลกะเบียด
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลกะเบียด ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้ง แผนปฏิบัติการประจำปีจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีกลุ่มจังหวัด เพื่อบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลกะเบียด และ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะเบียดได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ในคราวประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ แล้วนั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกะเบียด เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและ ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพื่อ เป็นแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกะเบียด ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายประสาธ ถาวร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกะเบียด

สารบัญ

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง
๓. ประชากร
๔. สภาพทางสังคม
๕. ระบบบริการพื้นฐาน
๖. ระบบเศรษฐกิจ
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

หน้า

๑ - ๗

๑

๑

๒

๓

๔

๕

๖

๗

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนามาระดับมหภาค
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๘ - ๒๗

๘

๑๘

๒๔

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น
 - บัญชีสรุปโครงการพัฒนา แบบ ผ.๐๑
 - รายละเอียดโครงการพัฒนา แบบ ผ.๐๒
 - รายละเอียดโครงการพัฒนา แบบ ผ.๐๒/๓
 - บัญชีครุภัณฑ์ แบบ ผ.๐๓

๒๘ - ๑๑๒

๒๘

๒๙ - ๓๓๒

๒๙

๓๒

๔๖

๔๙

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๑๑๓ - ๑๑๙

๑๑๓

๑๑๔

๑๑๕

๑๑๘

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๘/๑ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ประกอบกับ กระทรวงมหาดไทย ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๕๔๘ และที่แก้ไขถึงฉบับปัจจุบัน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้เริ่มจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีฉบับแรก และต่อมากระทรวงมหาดไทย ได้ออกหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๒๔๓๓ ลงวันที่ ๓๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๗ กำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัด แผนกลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค มีระยะเวลาห้าปี ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องและเชื่อมโยง แผนพัฒนาจังหวัด แผนกลุ่มจังหวัด ตลอดจนการบูรณาการแผนงาน/โครงการ/งบประมาณ ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด จึงได้ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขึ้น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับนี้ จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปี รายจ่ายเพิ่มเติม และรายจ่ายจากเงินสะสม รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)**

**ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด
อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช**

องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด
สำนักงานปลัด
งานนโยบายและแผน
โทร.๐-๗๕๔๖-๖๒๑๖
www.kapead.go.th

ส่วนที่ ๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลกะเบี๋ยต ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ห่างจากที่ว่าการอำเภอฉวาง ประมาณ ๓๓ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๑ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	จด	ตำบลห้วยปรึก
ทิศใต้	จด	ตำบลไม้เรียง
ทิศตะวันออก	จด	ตำบลนาเขียง
ทิศตะวันตก	จด	ตำบลคลองเส อำเภอฉวาง

ตำบลกะเบี๋ยตมีเนื้อที่โดยประมาณ ๒๑,๗๖๓.๗๕ หรือ ๓๔,๗๖๖ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป เป็นที่ราบมีภูเขาอยู่ทางทิศใต้ของตำบล มีภูเขาที่สำคัญคือ ภูเขาขุนยี่แม่น้ำลำคลองไหลผ่าน ๒ สาย คือ คลองไชย และคลองกะเบี๋ยต ประกอบด้วย ๒ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เป็นพื้นที่เชิงเขา พื้นที่ส่วนนี้ลาดเทจากเขาขุนยี่ ภูมิประเทศในส่วนนี้ราษฎรประกอบอาชีพ ทำสวนผลไม้ สวนทุเรียน เงาะ มังคุด ลำไยสด ลองกอง สวนยาง และการเลี้ยงสัตว์

ส่วนที่ ๒ เป็นพื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่ส่วนนี้ราษฎรใช้ทำนาข้าว สวนเงาะ

๑.๓ ลักษณะทางภูมิอากาศ

ลักษณะทั่วไปของภูมิอากาศของตำบลกะเบี๋ยต จัดอยู่ในประเภทที่อบอุ่นได้ อากาศของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้ฤดูกาล ๒ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - เดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน ช่วงเดือนมิถุนายน - เดือนมกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินในพื้นที่ตำบลกะเบี๋ยต ส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย เนื้อดินมีหลายสี กล่าวคือ มีทั้งสีน้ำตาล สีเหลือง และสีแดง บางส่วนจะเป็นหินเนื้อหยาบซึ่งสลายตัวและพูนังได้ง่าย

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลกะเบี๋ยต ประกอบด้วยการปกครองท้องที่ ๕ หมู่บ้าน ไม่มีความขัดแย้งในการติดต่อประสานงานระหว่างท้องถิ่นกับท้องที่ ซึ่งประชาชนตำบลกะเบี๋ยตให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและให้ความสำคัญกับประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบลและการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจาก อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การเข้าสัมปทานทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญเช่นแร่ต่างๆในพื้นที่ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามจากที่อื่นมาทิ้งในพื้นที่ตำบลกะเบือต

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้น ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลกะเบือตต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้นปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARS ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคติดต่อพิษและโรคระบาดสัตว์

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลกะเบือต ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน บำบัดจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็นเป็นต้น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล

การพัฒนาการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล บริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ให้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

• อุปสรรค (Threats : T)

๑. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลไม่มีความแน่นอน
๒. การเมืองระดับประเทศยังมีปัญหาความขัดแย้งทำให้การบริหารงานด้านนโยบายไม่มีความแน่นอน
๓. ปัญหาสภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย
๔. ระเบียบกฎหมายไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดิน
๕. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๖. ปัญหาการลักลอบขนยาเสพติดในพื้นที่

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มี

องค์กรเดียว

- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วน

ตำบล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน

๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Aseanจะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียดได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียดในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด ต้องเร่งบูรณาการสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งร่วมบูรณาการการทำงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของตำบลกะเปียด โดยใช้เทคนิค (SWOT Analysis) เพื่อประเมินผลสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. เป็นแหล่งปลูกพืชผลทางการเกษตรที่มีคุณภาพ
๒. ผู้นำชุมชนมีความสามัคคีกัน
๓. ปัญหาทางสังคมไม่รุนแรง
๔. มีกลุ่มองค์กรทางการเงินในรูปแบบต่างๆเพื่อช่วยเหลือกัน
๕. มีประเพณีท้องถิ่นที่ดีงาม
๖. มีระบบนิเวศน์ และทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
๗. มีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม

• จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. ไม่มีระบบการบริหารจัดการน้ำแบบยั่งยืน
๒. ไม่มีศูนย์กักตุนผลผลิตเพื่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร
๓. ไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ตนเอง
๔. ประชาชนไม่มีอาชีพเสริมนอกเหนือจากอาชีพเกษตรกรรม
๕. ขาดการพัฒนาแหล่งน้ำ
๖. เกษตรกรใช้สารเคมีมากในภาคการเกษตร
๗. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารไม่ทั่วถึง
๘. ประชาชนยังขาดเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน
๙. กระบวนการผลิตพืชผลทางการเกษตรไม่ครบวงจร
๑๐. ภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการนำมาใช้สู่การพัฒนาาร่วมกัน

• โอกาส (Opportunities : O)

๑. มีคลองกะเปียดไหลผ่านพื้นที่ทำการเกษตรสองหมู่บ้าน
๒. มีหน่วยงานราชการต่างๆในพื้นที่เพื่อติดต่อประสานงานและให้ความช่วยเหลือ
๓. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเองและรองรับการภัยภัยโอน
๔. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๕. นโยบายรัฐบาลเอื้ออำนวยต่อการแก้ปัญหาในพื้นที่
๖. การส่งเสริมด้านการพัฒนาการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ ส่งเสริม พัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรี สถาบันครอบครัวและการศึกษา
เรียนรู้ของชุมชน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

๒.๒ การปลูกต้นไม้ ปลูกป่า ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ และ
พระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระบรมราชินีนาถ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาการศึกษา

๓.๒ ส่งเสริมและให้ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัย

๓.๓ การส่งเสริมประชาธิปไตย การปกป้องสถาบันและการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน
การแก้ไขปัญหายาเสพติด

๓.๔ การพัฒนากีฬาและนันทนาการ

๓.๕ การอนุรักษ์ พื้นฟูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์

๓.๗ การแก้ไขปัญหาคาความยากจน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การจัดให้มีเส้นทางคมนาคมขนส่งและพัฒนาแหล่งน้ำ

๔.๒ การจัดให้มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย

๔.๓ การผังเมืองและความคุ้มครอง

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์การ

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ พัฒนาโครงสร้างองค์กร

๕.๒ ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาความรู้ของบุคลากรตามวิทยาการสมัยใหม่

๕.๔ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียค มุ่งพัฒนา ๕
ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ
องค์กรภายใต้ระบบธรรมมาภิบาล

๒.๕ คำเป้าหมาย

(๑) เป้าหมายความมั่นคงทางเศรษฐกิจส่งเสริมให้ภาคเกษตรมีการพัฒนาผลผลิต เพิ่มผลผลิต ให้ผลผลิตมีคุณภาพ สู้การแข่งขันในตลาดโลก มีรายได้สูงขึ้น

(๒) เป้าหมายการให้สังคมเข้มแข็ง ยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลก ให้ประชากรขึ้นมาคุณภาพ ครอบครัวสงบสุขทั้งกายและใจ มีสุขภาพดี มีคุณธรรม มีจิตสำนึกมีส่วนร่วม พัฒนาการศึกษาให้เท่าเทียมสังคมเมือง มีประสิทธิภาพสู่สากลได้ มีการจัดสวัสดิการแก่ผู้ด้อยโอกาส คนชรา อย่างทั่วถึง ร่วมมือร่วมใจกันปรับปรุงรักษาดูแลรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

(๓) เป้าหมายการบริหารจัดการที่ดี สร้างระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างที่เหมาะสม สามารถจัดเก็บภาษีได้สูงขึ้น สนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจให้โปร่งใส ให้ประชาชนมีส่วนร่วม

(๔) เป้าหมายการลดความยากจน ให้ผู้มีรายได้น้อย มีอาชีพ เพิ่มรายได้ พึ่งตนเองได้

๒.๖ กลยุทธ์

๑.๑ การพัฒนาสวัสดิการสังคม

๑.๒ การพัฒนาสาธารณสุข

๑.๓ การพัฒนาสร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

๑.๔ การสร้างความเข้มแข็งชุมชน สนับสนุนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๕ การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ สะพาน

และอาคารสถานที่

๑.๖ การพัฒนา ปรับปรุง และติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ

๑.๗ การพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาระบบน้ำอุปโภค - บริโภค

และน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๘ การพัฒนาส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน

๑.๙ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

๑.๑๐ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และพัฒนาการเรียนรู้

๑.๑๑ การส่งเสริม สนับสนุน ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑.๑๒ การส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

๑.๑๓ การพัฒนา พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑๔ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน

๑.๑๕ การพัฒนาบุคลากรและองค์กรให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการบริหาร

เพื่อให้การบริการที่ดีแก่ประชาชนและเป็นองค์กรธรรมาภิบาล

๑.๑๖ พัฒนาการจัดเก็บรายได้ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด

การกำหนดทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียดกำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา

จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๓.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
- ๓.๗ การแก้ไขปัญหาความยากจน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ การจัดให้มีเส้นทางคมนาคมขนส่งและพัฒนาแหล่งน้ำ
- ๔.๒ การจัดให้มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย
- ๔.๓ การผังเมืองและควบคุมอาคาร

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์การ

แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑ พัฒนาโครงสร้างองค์กร
- ๕.๒ ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาความรู้ของบุคลากรตามวิทยาการสมัยใหม่
- ๕.๓ เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้ราษฎรมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

- สร้างเงินทุนหมุนเวียน กองทุนหมู่บ้านให้เพียงพอในตำบล
- บริหารกองทุนให้เกิดประโยชน์และมีผลตอบแทนต่อคนส่วนใหญ่
- เพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิตทางการเกษตรสู่ตลาดกลาง

(๒) เพื่อให้สังคมเข้มแข็ง ยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างรู้ทันโลก

- พัฒนาคน
- พัฒนาการศึกษ
- พัฒนาสุขภาพ
- มีการดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสังคมไทย

(๓) เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในตำบลทุกระดับ เป็นพื้นฐานในการบริหารจัดการในหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ระบบการเมืองรับผิดชอบต่อสังคม ลดการทุจริต ประพฤติมิชอบ

(๔) เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน จัดสวัสดิการและโอกาสให้พึ่งตนเองได้

- ส่งเสริมให้เงินกองทุนหมู่บ้าน ให้มีรายได้เพื่อสวัสดิการแก่ผู้ว่างงาน, ผู้สูงอายุและคนพิการ เพิ่มโอกาสพัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างศักยภาพ ให้คนจนเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ เพื่อคนจนหมดไปในตัว

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้ได้อย่างครบครัน
- ๒. มีการพัฒนาที่ยั่งยืนควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓. ประชาชนมีรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๔. ประชาชนในพื้นที่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีศิลปวัฒนธรรม

ท้องถิ่นที่ทีมงาน

๑. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (มาตรา ๖๗(๘))
๒. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (มาตรา ๖๗(๕))
๓. การจัดการศึกษา (มาตรา ๖๖(๘))
๔. การส่งเสริมการศึกษา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น (มาตรา ๑๗(๑๘))

๗. ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. สนับสนุนสภาพัฒนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น (มาตรา ๔๕(๓))
๒. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร(มาตรา ๖๗(๙))
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎร ในการมีมาตรการป้องกัน (มาตรา ๑๖(๑๖))
๔. การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๑๗(๓))
๕. การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๑๗(๑๖))

ท้องถิ่น

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารส่วนตำบลกะเบียด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารส่วนตำบลกะเบียด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริม พัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรี สถาบันครอบครัวและการศึกษา

เรียนรู้ของชุมชน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
- ๒.๒ การปลูกต้นไม้ ปลูกป่า ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ และพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระบรมราชินีนาถ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ การพัฒนาการศึกษา
- ๓.๒ ส่งเสริมและให้ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัย
- ๓.๓ การส่งเสริมประชาธิปไตย การปกป้องสถาบันและการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน การแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๓.๔ การพัฒนากีฬาและนันทนาการ
- ๓.๕ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ (มาตรา ๖๘(๓))
๕. การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่นๆ (มาตรา ๑๖(๔))
๖. การสาธารณสุข (มาตรา ๑๖(๕))

๒. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ (มาตรา ๖๗(๖))
๒. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ (มาตรา ๖๗(๓))
๓. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ (มาตรา ๖๘(๔))
๔. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส (มาตรา ๑๖(๑๐))
๕. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน (มาตรา ๑๖(๕))
๖. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล (มาตรา ๑๖(๑๔))

๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยมีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (มาตรา ๖๗(๕))
๒. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน (มาตรา ๖๘(๘))
๓. การผังเมือง (มาตรา ๖๘(๑๓))
๔. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (มาตรา ๑๖(๑๗))
๕. การควบคุมอาคาร (มาตรา ๑๖(๒๘))

๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง

ดังนี้

๑. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว (มาตรา ๖๘(๖))
๒. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ (มาตรา ๖๘(๕))
๓. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร (มาตรา ๖๘(๗))
๔. ให้มีตลาด (มาตรา ๖๘(๑๐))
๕. การท่องเที่ยว (มาตรา ๖๘(๑๒))
๖. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ (มาตรา ๖๘(๑๑))
๗. การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ (มาตรา ๑๖(๖))
๘. การพาณิชย์กรรมและการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา ๑๖(๗))

๕. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีภารกิจที่

เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๖๗(๗))
๒. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและ
สิ่ง
ปฏิกูล (มาตรา ๖๗(๒))
๓. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ (มาตรา ๑๗ (๑๒))

๖. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง

ดังนี้

*เป้าหมายการพัฒนา

๑. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้มาตรฐาน มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และเชื่อมโยงกับระบบการขนส่งอื่น รวมทั้งเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. มีระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการขั้นพื้นฐาน ที่มีประสิทธิภาพทั่วถึงทุกพื้นที่

* ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

*พันธกิจ

๑. รณรงค์สร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลุกพลังจิตสำนึก คำนึงตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เสริมสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยและจิตสำนึกธรรมาภิบาลให้แก่เยาวชน ประชาชนทุกระดับ ทุกภาคส่วน
๒. พัฒนากาการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส สนับสนุนให้ข้าราชการในการบริหารอย่างคุ้มค่าปรับปรุงระบบข้อมูลและรูปแบบการให้บริการประชาชน ลดขั้นตอนการทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
๓. พัฒนาและส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการในระดับชุมชน ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สนับสนุนให้มีระบบฐานข้อมูลกลางและระบบการติดตามประเมินผล
๔. เพิ่มศักยภาพบุคลากรขององค์กรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานราชการ

*เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการแก้ปัญหาและให้บริการประชาชน
๓. มีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคีในการพัฒนา

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง มุ่งมอง แนวความคิดก้าวไกล

หมายถึง ความคาดหวังในอนาคต คือ คิดไกล มองการไกล มีความหลากหลายทางด้านความคิด องค์กรบริหารส่วนตำบลกะเปียด ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ไว้ดังนี้

“ กะเปียดน่าอยู่ ผู้คนเอื้ออาทรต่อกัน ขยันเรียนรู้ สู่สังคมคุณภาพ ”

ภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล

การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก (มาตรา ๖๗ (๑)
๒. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร (มาตรา ๖๘(๑)
๓. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น (มาตรา ๖๘(๒)

*ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

*พันธกิจ

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กรภาคประชาสังคมให้มีศักยภาพเพื่อรองรับการพัฒนาในทุกด้าน
๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษา กระบวนการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรม จัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ สนับสนุนการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชน ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์อย่างฉลาดเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้
๓. สนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาให้กับพื้นที่ทางการศึกษาที่ขาดแคลน
๔. พัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอนามัย พัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ
๕. พัฒนาศูนย์สุขภาพทางกายและสุขภาพจิต ส่งเสริมการบริหารจัดการแพทย์แผนไทย (แพทย์ทางเลือก) ทั้งในระดับชุมชน และ สถานพยาบาล
๖. ป้องกัน ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพื่อลดจำนวนผู้เสพและผู้เกี่ยวข้องให้น้อยลง
๗. ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงและป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อเพื่อระวังป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่
๘. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบเรียบร้อยและการบรรเทาสาธารณภัยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๙. พัฒนาการกีฬา เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จัดหาสถานที่จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง
๑๐. ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนา พื้นฟู ต่อยอดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนและประชาชนและเผยแพร่สู่สังคมโลก
๑๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้
๑๒. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อความเข้มแข็งของชุมชนสนับสนุนการจัดทำและใช้แผนชุมชน และส่งเสริมกิจกรรมชุมชน

*เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชน/เยาวชน มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข
๒. ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงเป็นธรรมและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา รวมทั้งมีอนามัยการเจริญพันธุ์ที่เหมาะสมในทุกช่วงวัย
๔. ประชาชนมีโอกาสนำเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง

*ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

*พันธกิจ

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้ได้มาตรฐาน สะดวกปลอดภัยอย่างทั่วถึง
๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและครบถ้วนเพียงพอ
๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

๙. พัฒนาศูนย์รวมระบบตลาด ระบบขนส่งและระบบโลจิสติกส์

*เป้าหมายการพัฒนา

๑. รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๒. ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเป็นธรรม ที่ดินมีคุณค่าและได้รับประโยชน์มากขึ้น
๓. จังหวัดนครราชสีมาเป็นเมืองน่าท่องเที่ยวติดอันดับของภาคใต้
๔. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัด โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนของจังหวัด

* ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

*พันธกิจ

๑. พื้นฟูพื้นที่ป่าและระบบนิเวศให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต้นน้ำและลุ่มน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีระบบช่วยตัดสินใจในการบริหารจัดการน้ำ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยน้ำแล้งและน้ำท่วม
๓. ส่งเสริมให้มีมาตรการควบคุมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในชุมชน ให้อยู่ในขีดความสามารถการรองรับของระบบนิเวศ
๔. ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามวิถีไทย เพื่อปลูกฝังค่านิยมการบริโภค อย่างพอเพียงและยั่งยืน การสร้างเครือข่ายชุมชน เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน
๕. ส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้านมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและประชาชนเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกการจัดการขยะชุมชน ขยะอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะติดเชื้อ ส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดและคัดแยกขยะ ในแหล่งกำเนิด สนับสนุนการสร้างธุรกิจจากขยะรีไซเคิล และสนับสนุนให้มีระบบเก็บขนและกำจัดขยะ แบบรวมศูนย์
๖. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการกำจัด บำบัดมลพิษ ทั้งด้านวิชาการ บุคลากร และสร้างจิตสำนึกของชุมชนในการมีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือน ชุมชน ใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด
๘. สนับสนุนส่งเสริมการรังวัดและจัดทำแผนที่ เพื่อแสดงแนวเขตที่ดินของรัฐ
๙. ผลักดันให้มีระบบคุ้มครองสิทธิชุมชนและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม อนุรักษ์ฟื้นฟูความหลากหลายของพันธุกรรมท้องถิ่น เพื่อรักษา ปกป้องระบบนิเวศน์ที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน

*เป้าหมายการพัฒนา

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน ประชาชนมีการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขภายใต้คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี
๒. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ครัวเรือน ชุมชน มีทางเลือกในการใช้พลังงาน และมีพลังงานใช้อย่างเพียงพอ
๔. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

๑. การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็ง มั่นคงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช

• วิสัยทัศน์

"องค์กรหลักในการพัฒนา ยึดหลักธรรมาภิบาล และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง"

• ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๒) ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ภายใต้แนวคิด "หลักความพอเพียง" ตามแนวพระราชดำริ โดยอาศัยกรอบแนวทางจากยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคภูมิภาคใต้ฝั่งชาวไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช และภารกิจ ๖ ด้าน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ มาตรา ๓๒(๑) รวมทั้ง ได้บทเรียนจากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับปี พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๓ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ พันธกิจ และเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

• ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจ

• พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีองค์ความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเกษตรกร
๒. พัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และความต้องการของตลาด วิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าการผลิต ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ฯลฯ
๓. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรทั้งที่เป็นอาหาร มิใช่อาหาร และพลังงานทดแทน
๔. สนับสนุนการจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาชุมชนเมืองและชนบท
๕. จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
๖. พัฒนาทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร ภาควิชาการ ตลาด ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด
๗. ส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์ และพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
๘. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยพัฒนาที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้ใหม่ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาความร่วมมือระหว่างนักวิชาการและชุมชน โดยให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับความต้องการภาคเศรษฐกิจชุมชน

๑.๓ แผนพัฒนาภูมิคุ้มกัน

◆ แผนพัฒนาภูมิคุ้มกันภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

● วิสัยทัศน์ (Vision)

"ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ"

นิยาม : "ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตร" การพัฒนาภูมิคุ้มกันให้เป็นศูนย์กลางการผลิตทางการเกษตร (การผลิตวัตถุดิบขั้นต้น) และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร (การแปรรูปและการผลิตสินค้าสำเร็จรูป) ที่มีคุณภาพและปลอดภัย โดยเน้นที่พืชและสัตว์เศรษฐกิจศักยภาพสำคัญของภูมิคุ้มกัน ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผลและกุ้งทะเลและการเป็นแหล่งเรียนรู้สำคัญในระดับนานาชาติในการพัฒนาการเกษตรและสร้างสรรค์ให้เกิดมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่สามารถดำเนินการได้ในระดับพื้นที่บูรณาการร่วมกับภูมิ ปัญญาท้องถิ่นให้สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพและเป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

นิยาม : "ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ" แหล่งท่องเที่ยวของภูมิคุ้มกันเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกต้องการมาเยี่ยมชม และการท่องเที่ยวของภูมิคุ้มกันเป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและสร้างมูลค่า คุณค่า ตลอดจนสร้างรายได้ และกระจายรายได้สู่ชุมชนบนฐานของการบริหารจัดการโดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืน

● เป้าประสงค์รวม

๑) พืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันมีศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่ม แก่ระบบเศรษฐกิจ

๒) การท่องเที่ยวได้รับพัฒนาบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายให้มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ

๓) ไม้ผลและสินค้าประมงปลอดภัยต่อการบริโภคและมีศักยภาพในการส่งออก

๔) การคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ของภูมิคุ้มกันสามารถรองรับการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว

การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

● ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้

รองรับ

การค้า การลงทุนการท่องเที่ยว การเกษตรและ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์(Vision)"นครแห่งอารยธรรม นานาภูมิคุ้มกัน การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน"

จุดยืนการพัฒนาจังหวัด (Positioning)

๑. สืบสานศิลปวัฒนธรรม

๒. เมืองเกษตรนวัตกรรม และอุตสาหกรรมสีเขียว

๓. ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และกระจายสินค้าของภาคใต้

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

THAILAND ๔.๐

รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งมั่นในการนำ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” หรือ “ไทยแลนด์ ๔.๐” มาใช้ เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดักที่กำลังเผชิญ ทั้ง ๑) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) ๓) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) เป้าหมายเพื่อนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านโมเดลนี้

ก่อนหน้าที่จะมีการพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ นั้น ไทยเริ่มก้าวสู่โมเดลไทยแลนด์ ๑.๐ หลังจากเริ่มต้นพัฒนาภาคเกษตรกรรม แล้วจึงค่อยปรับมาสู่ไทยแลนด์ ๒.๐ การลงทุนอุตสาหกรรมเบาที่มุ่งเน้นแรงงานราคาต่ำ เช่น สิ่งทอ อาหาร และมาสู่ ไทยแลนด์ ๓.๐ มุ่งเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งการพัฒนาของประเทศไทยใน ๓ ช่วงแรกนั้น ไทยมีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง ๘% ต่อปี แต่มาถึงจุดหนึ่งหลังปี ๒๕๔๐ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น ๓-๔% ต่อปี

เหตุผลสำคัญเพราะไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน และไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง แรงงานไม่ได้มีทักษะจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส ซึ่งในช่วงนี้รัฐบาลต้องการก้าวกระโดดข้ามหุบเหว ซึ่งต้องใช้ความกล้าหาญทางการเมือง และต้องให้พลังที่เรียกว่าพลังประชารัฐในการขับเคลื่อนไทยแลนด์ ๔.๐

๓ กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์

กลไกดังกล่าว ประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทย์ความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่เน้นบำนาญและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทาง การพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๕ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๓,๐๕๑ บาท และ ๓๐๑,๑๙๔ บาทต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบัน

ครอบครัวในการมุ่งเป้าจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนานุ้ไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับ

ระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่

เหมาะสม

- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจ เอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันให้มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์การระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาความปลอดภัยความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉกฉวยป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและ ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ความเชื่อ ชาวบ้านมีความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ตามป่า ภูเขา บรรพบุรุษ และ พระภิกษุ ซึ่งมีการประกอบพิธี กราบบูชาสิ่งเหล่านี้ตามฤดูกาล เช่น การตั้งเจ้าที่ในฤดูผลไม้สุกตามสวน ผลไม้ หรือการตั้งเจ้าที่ตามสวนเมื่อขึ้นไปทำสวนหรือขนถ่ายดินตามสวน

ยังมีอดีตสมณภาพของแต่ละวัดในด้านหลายรูป พระพุทธรูปที่เป็นพระคู่วัดของแต่ละวัด มี ชาวบ้านในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านมีความเคารพและมีความเชื่อไว้สักการบูชา เป็นที่พึ่งทางใจ ยามมีความทุกข์มีปัญหาละเลาะจะช่วยเหลือปัญหาทางด้านจิตใจตั้งแต่ในอดีต และกลายเป็นความเชื่อที่ปฏิบัติสืบทอด กันมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าในปัจจุบันคนรุ่นใหม่จะมีพฤติกรรม ความเชื่อในเรื่องเหล่านี้ลดลง ทำให้ความเชื่อ เดิมลดลง จึงกลายเป็นปัญหาของสังคม ซึ่งจะต้องแก้ไขให้ครบในหลาย ๆ ด้าน และมีความสัมพันธ์กันใน ชุมชนและหมู่บ้านต่อไป

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาดิน

๗.๔ สืบคำพื้นเมืองและของที่ระลึก

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ, ลำห้วย, จำนวน ๒ สาย ดังนี้

(๑) คลองกะเบียด

(๒) คลองไชย

- บึง หนอง และอื่นๆ จำนวน ๖ แห่ง

(๑) หนองจันทาค

(๒) หนองไผ่

(๓) หนองแสง

(๔) หนองหัง

(๕) หนองหอม

(๖) หนองไทร

- สระน้ำประจำหมู่บ้าน จำนวน ๗ แห่ง

- ประปาภูเขา - แห่ง

- อื่นๆ - แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย จำนวน ๒ แห่ง

- ฝายน้ำล้น จำนวน - แห่ง

- ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๕ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

๘.๓ ภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

๓. ประเภทของสัตว์เลี้ยง โค , สุกร, ไก่พันธุ์พื้นบ้าน ฯลฯ

๖.๔ การบริการ

๖.๕ การท่องเที่ยว ตำบลกะเบียดมีสถานที่ท่องเที่ยว ภูเขาศูนย์

๖.๖ อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมในครัวเรือน

๑. จำนวนครัวเรือนที่ทำ ๒ ครัวเรือน

๒. ประเภทของอุตสาหกรรมที่ผลิต คือ หินล้างเม็ด

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกะเบียด มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้

ดำเนินการประกอบการได้ จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้

(๑) สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านคลองหินพัฒนา จำกัด

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

จำนวนร้านค้า

ร้านค้าภายในตำบลจำนวน ๖๒ แห่ง

- กลุ่มอาชีพในตำบล
- กลุ่มเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง
- กลุ่มเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมือง
- กลุ่มปลูกผักสวนครัว
- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
- กลุ่มผลิตสุราทุบวงทอง
- กลุ่มเพาะเห็ด
- กลุ่มปุ๋ยหมัก
- กลุ่มร้านค้าชุมชน
- กลุ่มเครื่องแกง
- กลุ่มน้ำดื่มแพรรีรสก๊ัดเป็น

๖.๘ แรงงาน

ตำบลกะเบียด มีประชากรประกอบอาชีพด้านการเกษตร แรงงาน คิดเป็นร้อยละ

๘๐ ของประชากรทั้ง ใช้แรงงานเพื่อประกอบอาชีพ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ราษฎรในพื้นที่ตำบลกะเบียด มีประเพณีวัฒนธรรมเหมือน ๆ กับคนในภาคใต้ทั่ว ๆ ไป ที่นับถือพระพุทธศาสนา และมีประเพณีวัฒนธรรม เช่น เดือน ๓ ทำบุญให้ทานไฟ , การกวนข้าวยาโค (ข้าวมธุปายาส) เดือน ๕ อาบน้ำผู้สูงอายุ (วันขึ้นปีใหม่) เดือน ๘ วันเข้าพรรษา เดือน ๑๐ ทำบุญอุทิศให้ปู่ย่าตายาย (วันสารท) ขนเมเดือนสิบ เดือน ๑๑ วันออกพรรษา, ขักพระ เดือน ๑๒ สอยกระต๊อ ปีใหม่ทำบุญอวยพรปีใหม่ นอกจากนี้ยังมีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในด้านต่าง ๆ ของคนภาคใต้ เช่น การแต่งกายภาษา อาหาร วัฒนธรรมการแข่งงาน หรือการช่วยเหลือ ความสามัคคี และการละเล่นพื้นบ้าน เป็นต้น

๕.๒ การไฟฟ้า

- จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ ๕ หมู่บ้าน
- จำนวนครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ๑๕ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

- ติดตั้งท่อเดินน้ำประปาในแต่ละหมู่บ้าน
- ขุดลอกเหมืองส่งน้ำภายในหมู่บ้าน
- ก่อสร้างคูส่งน้ำ คสล.
- ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

- โทรศัพท์ ไม่มีชุมสายโทรศัพท์ แต่มีโทรศัพท์บ้านใช้ ๑๑๒ ครัวเรือน
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๕ แห่ง
- อินเทอร์เน็ตตำบล ปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปียด มีเปิดใช้

บริการอินเทอร์เน็ตตำบล ณ ศูนย์อินเทอร์เน็ตชุมชนวัดกะเปียด หมู่ที่ ๕ ตำบลกะเปียด

๕.๕ ปรายเนียบหรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ในส่วนของระบบเศรษฐกิจของตำบลกะเปียดและพื้นที่ใกล้เคียงเป็นพื้นที่มีโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก โครงสร้างการผลิตพอจะสรุปได้ดังนี้

อาชีพหลักกรรม

๑. การทำนา

พื้นที่ทำนาทั้งหมด ๒,๐๘๘ ไร่

- ๑) พื้นที่นาที่เกษตรกรเป็นเจ้าของ จำนวน ๒,๐๘๘ ไร่
- ๒) พื้นที่นาที่เกษตรกรต้องเช่า จำนวน - ไร่

ขณะนี้ ทำนาปี จำนวน ๖๗๐ ไร่

- จำนวนครัวเรือนที่ทำ จำนวน ๒๓๒ ครัวเรือน
- พันธุ์ข้าวที่ปลูกส่วนใหญ่ คือ เล็บนก

๒. การทำไร่

พื้นที่ทำไร่ ทั้งหมด ๒๙ ไร่

ขณะนี้ทำไร่ที่ปลูกมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ผักสวนครัว

๓. การทำสวน

- พื้นที่ทำสวนทั้งหมด ๑๓,๘๗๕ ไร่
- จำนวนครัวเรือนที่ทำ ๑,๓๙๔ ครัวเรือน

๖.๒ การประมง

- ๑. มีการเลี้ยงทั้งหมด ๑๐๙ บ่อ
- ๒. ประเภทของสัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยง ปลาน้ำจืด, ปลาดุก, ปลาหมอสี, ปลาตะเพียน, ปลาทู, ฯลฯ

๖.๓ การปศุสัตว์

- ๑. เลี้ยงสัตว์ไว้กินในครัวเรือน ๑๗๙ ครัวเรือน
- ๒. เลี้ยงสัตว์ไว้ขาย ๓๐๒ ครัวเรือน

๕.๓ อาชญากรรม

ในพื้นที่ตำบลกะเบียด ซึ่งข้อมูลอาชญากรรมในปี ๒๕๕๙ มีดังนี้

๕.๓.๑ การทำร้ายร่างกาย รับแจ้ง จำนวน ๒ คดี

๕.๓.๒ พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ รับแจ้ง จำนวน ๕ คดี

๕.๔ ยาเสพติด

ในพื้นที่ตำบลกะเบียด ซึ่งข้อมูลความผิดตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดฯ

รับแจ้งจำนวน ๑ คดี

๕.๕ การสังคมสงเคราะห์

การให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชราคนพิการในเขตตำบลกะเบียด พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเภท	จำนวนผู้ได้รับการช่วยเหลือ(ราย)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพคนชรา	๗๐๔	๕๐๔,๐๐๐
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพคนพิการ	๑๓๓	๑๐๖,๕๐๐
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพผู้ติดเชื้อ HIV	-	๒,๕๐๐
รวม	๘๓๗	๖๑๓,๐๐๐

หมายเหตุ ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๒

จำนวนผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลประจำปี ๒๕๖๒

หมู่ที่	๑	๒	๓	๔	๕	รวม (คน)
ผู้สูงอายุ	๑๕๐	๓๖๕	๑๒๗	๑๓๐	๑๓๒	๗๐๔
คนพิการ	๑๗	๒๕	๑๗	๒๑	๔๙	๑๓๓
ผู้ป่วยเอดส์	๒	๓	-	๑	๓	๕
รวม	๑๗๑	๔๙๓	๑๔๖	๑๕๒	๑๘๗	๘๖๙

หมายเหตุข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ทางรถยนต์ เส้นทางเริ่มต้นจากนครศรีธรรมราช โดยใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๔๐๑๕ ผ่านสามแยกบ้านศาลผ่านอำเภอถนนสกา ถึงอำเภอช้างกลาง อำเภอดงรัก ถึงตำบลกะเบียด ระยะทาง ๖๐ กิโลเมตร ผ่านหมู่ที่ ๕

- ทางรถไฟ จากสถานีรถไฟจังหวัดนครศรีธรรมราช ถึงสถานีกระเบียด

ระยะทาง ๑๐๐ กิโลเมตร

- เส้นทางถนนลาดยางของกรมโยธาธิการ สายพานพอ-สถานีรถไฟกระเบียด

ผ่านหมู่ที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕

- เส้นทางลูกรังสายเริ่มต้นสถานีรถไฟกระเบียด-ห้วยบริก

- เส้นทางถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จากทางตัดผ่านทางรถไฟหน้าโรงเรียนวัดเหนือญาติ ถึงสามแยกทางเข้าสถานีรถไฟกระเบียด

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ (ปี)	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	จำนวนประชากร (คน)
น้อยกว่า ๑ ปี - ๒๐ ปี	๔๗๙	๔๘๖	๙๖๕
๒๐ ปี ขึ้นไป - ๖๐ ปี	๓,๓๘๙	๓,๓๗๒	๖,๗๖๑
๖๐ ปี ขึ้นไป	๓๒๕	๔๖๘	๗๙๓
รวม	๔,๑๙๓	๔,๓๒๖	๘,๕๑๙

หมายเหตุ ข้อมูลมาจากสำนักบริหารการทะเบียน อำเภออ่าว จังหวัดนครราชสีมา ณ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

๔. สภาพสังคม

๔.๑ การศึกษา

ข้อมูลสถานศึกษาในพื้นที่ตำบลกะเปียด รายละเอียดดังนี้

- โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน	จำนวน	๓	แห่ง
- โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา	จำนวน	-	แห่ง
- โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษา	จำนวน	-	แห่ง
- โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	จำนวน	-	แห่ง
- โรงเรียนปริยัติธรรมสายสามัญ กรมศาสนา	จำนวน	-	แห่ง
- ศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียน	จำนวน	๑	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุดประชาชน	จำนวน	๕	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	๓	แห่ง

ข้อมูลโรงเรียนในเขตตำบล

ชื่อโรงเรียน	จำนวนอาคาร	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน
โรงเรียนบ้านคลองชัน	๑	๖	-
โรงเรียนวัดเพ็ญญาติ	๒	๖	๒๙
โรงเรียนวัดกะเปียด	๙	๓๐	๑๒๒
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองไขยเหนือ	๒	๙	๖๖
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากเปียด	๒	๔	๓๑
ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดกะเปียด	๒	๕	๗๓

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกะเปียด	จำนวน	๑	แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน (คลินิก)	จำนวน	๒	แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน	-	แห่ง
- ศูนย์ คสมช.	จำนวน	๕	แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ	๑๐๐		

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน
๑	บ้านคลองจั่น	๑. นายสมพร ประเสริฐ
๒	บ้านคลองไผ่ไผ่	๒. นายบำรุง ชอมนิ
๓	บ้านคลองไผ่เหนือ	๓. นายกิตติ หนูเนตร
๔	บ้านถนนตก	๔. นายนพรัตน์ พุทธิศรี
๕	บ้านปากเป็ด	๕. นายบัณฑิต พรหมคุ้ม

๒.๒ การเลือกตั้ง

โครงสร้างการบริหาร อบต.

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาจากการเลือกตั้งของแต่ละหมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๒ คน จำนวน ๕ หมู่บ้าน รวมจำนวน ๑๐ คน ปัจจุบันสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเปือยมีจำนวน ๙ คน และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคัดเลือกประธานสภา ๑ คน รองประธานสภา ๑ คน และเลขานุการสภา ๑ คน ตามมติที่ประชุมสภา เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารกิจการสภา

คณะผู้บริหาร

ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน โดยมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒ คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้แต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากร

จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๔,๑๑๙ คน

- ชาย จำนวน ๑,๙๙๓ คน

- หญิง จำนวน ๒,๑๒๖ คน

- จำนวนหลังคาเรือนในเขตตำบลเปือย จำนวน ๑,๒๖๓ หลังคาเรือน

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ประชากรชาย (คน)	ประชากรหญิง(คน)	รวม (คน)
๑	บ้านคลองจั่น	๔๑๙	๕๓๓	๙๕๒
๒	บ้านคลองไผ่ไผ่	๔๗๕	๕๑๓	๙๘๘
๓	บ้านคลองไผ่เหนือ	๓๕๕	๓๗๐	๗๒๕
๔	บ้านถนนตก	๒๗๒	๒๗๕	๕๔๗
๕	บ้านปากเป็ด	๔๗๕	๕๓๘	๑,๐๑๓

หมายเหตุ ข้อมูลมาจากสำนักงานการทะเบียน อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ณ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนตำบลกะเบือ

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกะเบือ พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕

